

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2206/08
17.09.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Мирјане Грубић, Весне Поповић, Јасминке Станојевић и Љиљане Ивковић-Јовановић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог ББ, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради укидања обавезе издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Шапцу Гж.939/08 од 20.05.2008. године, у седници одржаној 17.09.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

УСВАЈА СЕ ревизија и ПРЕИНАЧУЈУ пресуде Окружног суда у Шапцу Гж.939/08 од 20.05.2008. године и Општинског суда у Шапцу П.2914/07 од 12.02.2008. године, па се УТВРЂУЈЕ да је 11.06.2005. године престала обавеза тужиоца АА да доприноси издржавању туженог ББ, на основу правноснажне пресуде Општинског суда у Шапцу П.4165/03 од 15.04.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Шапцу П.2914/07 од 12.02.2008. године, ставом првим изреке, укинута је обавеза издржавања тужиоца АА утврђена пресудом Општинског суда у Шапцу П.4163/03 од 15.04.2004. године, према којој је обавезан да на име доприноса за издржавање туженом ББ плаћа месечно 3.000,00 динара почев од 01.05.2003. године па убудуће, и то од 01.10.2007. године (дан подношења тужбе), што је тужени дужан признати и трпети. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да тужени нема право на издржавање по основу вршења родитељског права, почев од 14.01.2004. године или почев од дана истека времена трајања школовања 11.06.2005. године, као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Окружног суда у Шапцу Гж.939/08 од 20.05.2008. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу чл.399. ЗПП и нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.361. став 2. тач.9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Општинског суда у Шапцу П.4165/03 од 15.04.2004. године, обавезан је тужилац да на име доприноса за издржавање туженог плаћа месечно по 3.000,00 динара почев од 01.05.2004. године па убудуће, док му та обавеза по закону траје или не буде измењена. Тужени је рођен __.1986. године, тако да је постао пунолетан __.2004. године, а школовање је завршио __.2005. године. Тужилац је тужбу за укидање обавезе издржавања поднео 01.10.2007. године.

Полазећи од тога да је обавеза издржавања тужиоца према туженом конституисана правноснажном пресудом и то почев од 01.05.2004. године па убудуће док му та обавеза по закону траје или не буде измењена, првостепени суд је закључио да престанак или промену овакве обавезе треба, такође, утврдити судском одлуком, што је условљено подношењем тужбе дужника издржавања против повериоца, услед чега се има сматрати да су се, у конкретном случају, стекли услови за укидање издржавања даном подношења тужбе, а не на дан када је тужени завршио са редовним школовањем. Другостепени суд је прихватио правно становиште Општинског суда.

На утврђено чињенично стање, нижестепени судови су неправилно применили материјално право.

Члановима 155. став 2, 163. став 1. и 167. став 1. тач.1. Породичног закона, регулисано је да пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља, сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26. године живота, да издржавање може трајати одређено или неодређено време, а престаје када истекне време његовог трајања. Ове одредбе морају се тумачити не само језички, него и циљно, с обзиром да право на издржавање имају лица одређена законом, а оно се одређује у складу са прописаним критеријумима, с тим што престаје када за то наступе законски услови. Пунолетно дете које се редовно школује има право да буде издржавано од родитеља најкасније док не наврши 26 година живота. Дакле, трајање издржавања родитеља према пунолетном детету, које није неспособно за рад, законом је ограничено док не заврши редовно школовање, а најкасније док не напуни 26 година. Када се

испуни један од ова два услова, престаје обавеза дужника издржавања и то по сили закона.

У овој правној ствари, тужени је завршио редовно школовање __.2005. године, те наступањем овог законског услова, на тај дан, престаје обавеза туженог установљена правноснажном пресудом Општинског суда у Шапцу П.4165/03 од 15.04.2004. године. У насталом правном односу између тужиоца и туженог без утицаја је околност што је тужилац поднео тужбу за укидање издржавања тек 01.10.2007. године, јер оно што је на име издржавања платио туженом од 11.06.2005. године па надаље, представља извршење природне (натуралне) обавезе или моралне дужности, у смислу чл.213. Закона о облигационим односима, са правним последицама утврђеним тим чланом.

На основу члана 407. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

вг